

Ова прича се одиграла у Канади.

Дитер је желео да слуша генералну конференцију. Покушао је да мирно седи. Покушао је да слуша говоре. Али због аутизма било му је тешко да се усредсреди. Мешкољио се на каучу. Играо се са својим играчкама. Трчао је околу.

Тада је погледао тату. Тата је мирно седео и слушао говорнике. Дитер је желео

да буде попут њега. Стога је узео свој прибор за сликање. Можда ће му сликање помоћи да мирно седи.

Док је сликао, Дитер је слушао старешину Џефрија Р. Холанда како говори. Старешина Холанд је испричао причу о Исусу. Исус је рекао богатом младићу да сав свој новац да сиромашнима.*

И Дитер је желео да помогне онима који немају новца. И имао је идеју.

Како би Дитерове слике
могле да помогну другима?

Сова и орка

„Мама, желим да бојим сову,” рекао је Дитер. „Можеш ли да ми нацрташ једну?”

„Наравно”, рекла је мама. Нацртала је сову.

Дитер је умочио своју четкицу у неку боју. Прво је обојио совина крила. Неке делове је обојио браон а неке наранџасто. Док је бојио, слушао је друге говоре. Чак и када су се сви говори завршили наставио је са радом. Желео је да сова буде савршена.

Конечно је Дитер завршио. Показао је сову мами.

„Изгледа сјајно!” Рекла је мама. „Треба ли да је окачимо?”

Дитер је одмахнуо главом. „Желим да је продам и новац дам као помоћ онима који немају довољно новца. Као што су говорили на конференцији.”

Мама се насмејала. „Да видимо шта можемо да учинимо.”

Поставила је Дитерову слику на онлајн продају. Мама је написала да је Дитер рекао да ће новац дати уточишту за оне који немају дом.

Следећег дана, Дитер и мама су проверили оглас. Дитер није могао да верује! Многи су желели да купе његову слику. Било му је драго што су многи желели да помогну.

Ресторан у Дитеровом граду је затражио да купи цртеж. Рекли су да ће платити десет пута више него што су Дитер и мама тражили! Друге продавнице су исто

тако тражиле његове цртеже. Дитер је имао још посла!

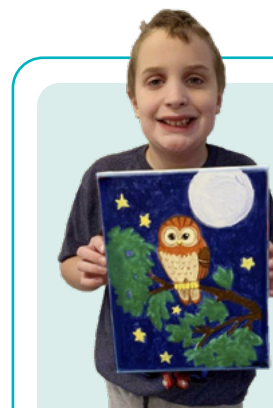
Мама је нацртала још животиња, а Дитер их је бојио. Бојио је вука, лава, и орку. Највише му се свидела орка. Назвао ју је „Отис орка”. Купила ју је продавница прехранбене робе у близини његове куће. Следећи пут када је Дитер отишао у продавницу, видео ју је како виси на зиду!

„Погледај, мама!” Дитер је показао на слику

„Дивно!” Рекла је мама. „Сада сваки пут када овде дођемо, можемо се сетити како је твој таленат помогао другима.”

Дитер је био поносан што се људима свиђају његове слике. Али је био још срећнији што може да помаже другима. Било му је драго што је слушао генералну конференцију. ●

* Из чланка „The Greatest Possession”, Liahona, нов. 2021, сир. 8–10.

Дитер је сликао да би слике продао јер је желео да помогне другима. Како бисте ви могли да помогнете другима?